

31997L0005

L 43/25

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

14.2.1997

**DYREKTYWA 97/5/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 27 stycznia 1997 r.
w sprawie transgranicznych przelewów bankowych**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Instytutu Walutowego,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ⁽³⁾ w świetle tekstu jednolitego zatwierdzonego dnia 22 listopada 1996 r. przez Komitet Pojedynczy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wolumen transgranicznych przelewów bankowych stale rośnie, w miarę jak budowa rynku wewnętrznego i postęp w kierunku pełnej unii gospodarczej i walutowej wpływają na nasilenie handlu i ruchu osób wewnątrz Wspólnoty; transgraniczne przelewy bankowe stanowią znaczną część ilościowego i wartościowego wolumenu płatności zagranicznych.
- (2) Zarówno dla osób fizycznych, jak i dla przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich, istotna jest możliwość dokonywania przelewów bankowych z jednej części Wspólnoty do drugiej w sposób szybki, niezawodny i tani; zgodnie z informacją Komisji w sprawie stosowania prawa konkurencji WE do transgranicznych przelewów bankowych ⁽⁴⁾, zwiększenie konkurencji na rynku transgranicznych przelewów bankowych powinno doprowadzić do poprawy jakości usług i obniżenia cen.
- (3) Niniejsza dyrektywa ma na celu rozwój rynku wewnętrznego, w szczególności liberalizację przepływów

kapitału, w kierunku realizacji unii gospodarczej i walutowej; przepisy niniejszej dyrektywy powinny dotyczyć przelewów bankowych w walutach Państw Członkowskich oraz ecu.

- (4) Parlament Europejski w swojej uchwale z dnia 12 lutego 1993 r. ⁽⁵⁾ wezwał Radę do wydania dyrektywy określającej wymogi w zakresie przejrzystości i właściwego funkcjonowania transgranicznych przelewów bankowych.
- (5) Kwestie będące przedmiotem niniejszej dyrektywy wymagają uregulowania odrębnego od kwestii systemowych, które pozostają przedmiotem rozważań Komisji; istnieje możliwość pojawienia się konieczności wystąpienia z kolejną inicjatywą uregulowania kwestii systemowych, w szczególności kwestii nieodwracalności rozliczeń (settlement finality).
- (6) Celem niniejszej dyrektywy jest poprawa jakości usług w zakresie transgranicznych przelewów bankowych, a przez to wsparcie Europejskiego Instytutu Walutowego (EIW) w jego wysiłkach na rzecz poprawy funkcjonowania transgranicznych przelewów bankowych w perspektywie przygotowań do trzeciego etapu unii gospodarczej i walutowej.
- (7) Zgodnie z celami wyszczególnionymi w akapicie drugim, niniejszą dyrektywę stosuje się do wszelkich przelewów bankowych nieprzekraczających kwoty 50 000 ECU.
- (8) Zgodnie z art. 3b ust. 3 Traktatu i dla zapewnienia przejrzystości niniejsza dyrektywa ustala minimalne wymogi, których spełnienie jest niezbędne dla zapewnienia odpowiedniego poziomu informacji dla klienta zarówno przed realizacją, jak i po realizacji transgranicznego przelewu bankowego; wymogi te obejmują wskazanie oferowanych klientom procedur reklamacyjnych i odszkodowawczych, łącznie z procedurami dostępu do nich; niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne wymogi co do realizacji transgranicznych przelewów bankowych, w szczególności wymogi, do których powinny się stosować instytucje oferujące usługi w zakresie transgranicznych przelewów bankowych, w tym obowiązek realizacji transgranicznego przelewu bankowego zgodnie z instrukcjami klienta; niniejsza dyrektywa spełnia warunki wypływające z zasad

(1) Dz.U. C 360 z 17.12.1994, str. 13 oraz Dz.U. C 199 z 3.8.1995, str. 16.

(2) Dz.U. C 236 z 11.9.1995, str. 1.

(3) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 1995 r. (Dz.U. C 151 z 19.6.1995, str. 370), wspólne stanowisko Rady z dnia 4 grudnia 1995 r. (Dz.U. C 353 z 30.12.1995, str. 52) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 1996 r. (Dz.U. C 96 z 1.4.1996, str. 74). Decyzja Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 1997 r.

(4) Dz.U. C 251 z 27.9.1995, str. 3.

(5) Dz.U. C 72 z 15.3.1993, str. 158.

ustalonych w zaleceniu Komisji 90/109/EWG z dnia 14 lutego 1990 r. w sprawie przejrzystości warunków bankowych związanych z zagranicznymi transakcjami finansowymi⁽¹⁾; niniejsza dyrektywa nie narusza dyrektywy Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania brudnych pieniędzy⁽²⁾.

(9) Niniejsza dyrektywa powinna się przyczynić do skrócenia maksymalnych terminów realizacji transgranicznych przelewów bankowych i zachęcenia tych instytucji, które już obecnie realizują je w bardzo krótkich terminach, do utrzymania tej praktyki.

(10) Komisja w sprawozdaniu, które przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, powinna w szczególności omówić terminy, jakie powinny obowiązywać w przypadku nieustalenia terminu między zleceniodawcą a jego instytucją, biorąc pod uwagę jednocześnie rozwój technologii oraz warunki istniejące w każdym z Państw Członkowskich.

(11) Instytucje powinny być obowiązane do wypłaty odszkodowania w razie niedokonania przelewu bankowego; obowiązek odszkodowawczy nakłada na instytucje zobowiązanie warunkowe, które w razie braku pułapu kwotowego mogłoby zaszkodzić ich wypłacalności; ów obowiązek odszkodowawczy powinien zatem być ograniczony do kwoty 12 500 ECU.

(12) Artykuł 8 nie narusza ogólnych przepisów prawa narodowego, zgodnie z którym instytucja odpowiada wobec zleceniodawcy za niedokonanie transgranicznego przelewu bankowego wskutek popełnionego przez siebie błędu.

(13) Konieczne jest wyróżnienie spośród okoliczności, z którymi mogą mieć do czynienia instytucje biorące udział w realizacji transgranicznego przelewu bankowego — włącznie z okolicznościami związanymi z niewypłacalnością — sytuacji siły wyższej; dla tych celów należy opierać się na definicji siły wyższej zawartej w art. 4 ust. 6 dyrektywy 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie grupowych podróży, wczasów i wycieczek⁽³⁾.

(14) Dla rozwiązywania ewentualnych sporów między klientami a instytucjami muszą istnieć w poszczególnych Państwach Członkowskich odpowiednie i skuteczne procedury reklamacyjne i odszkodowawcze, z wykorzystaniem istniejących procedur tam, gdzie jest to właściwe,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I

ZAKRES OBOWIĄZYWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres obowiązywania

Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się do transgranicznych przelewów bankowych w walutach Państw Członkowskich oraz w ECU do równowartości 50 000 ECU, zlecanych przez podmioty inne niż wymienione w art. 2 lit. a), b) i c) i realizowane przez instytucje kredytowe lub inne.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) określenie „instytucja kredytowa” oznacza instytucję zdefiniowaną w art. 1 dyrektywy Rady 77/780/EWG⁽⁴⁾ i obejmuje znajdujące się na terenie Wspólnoty oddziały w rozumieniu tiret trzeciego tego artykułu instytucji kredytowych mających siedzibę poza obszarem Wspólnoty i realizujących transgraniczne przelewy bankowe w ramach swej działalności gospodarczej;
- b) określenie „inna instytucja” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, inną niż instytucja kredytowa, która realizuje transgraniczne przelewy bankowe w ramach swej działalności gospodarczej;
- c) określenie „instytucja finansowa” oznacza instytucję zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 3604/93 z dnia 13 grudnia 1993 r., określającego definicje do celów stosowania zakazu uprzywilejowanego dostępu, wymienionego w art. 104a Traktatu⁽⁵⁾;
- d) określenie „instytucja” oznacza instytucję kredytową lub inną instytucję; do celów art. 6, 7 i 8 oddziały tej samej instytucji znajdujące się w różnych Państwach Członkowskich, biorące udział w realizacji transgranicznego przelewu bankowego, traktuje się jako odrębne instytucje;
- e) określenie „instytucja pośrednicząca” oznacza instytucję, która uczestniczy w realizacji transgranicznego przelewu bankowego, nie będąc ani instytucją zleceniodawcy, ani beneficjentą;

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 15.3.1990, str. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/26/WE (Dz.U. L 168 z 18.7.1995, str. 7).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 4.

- f) określenie „transgraniczny przelew bankowy” oznacza transakcję przeprowadzaną z inicjatywy zleceniodawcy za pośrednictwem instytucji lub jej oddziału w jednym Państwie Członkowskim w celu udostępnienia pewnej kwoty pieniędzy beneficjentowi w instytucji lub oddziale instytucji na terytorium innego Państwa Członkowskiego; zleceniodawcą i beneficjentem może być ta sama osoba;
- g) określenie „zlecenie transgranicznego przelewu bankowego” oznacza bezwarunkową instrukcję realizacji transgranicznego przelewu bankowego przekazaną w dowolnej postaci instytucji bezpośrednio przez zleceniodawcę;
- h) określenie „zleceniodawca” oznacza osobę fizyczną lub prawną zlecającą realizację transgranicznego przelewu bankowego na rzecz beneficjenta;
- i) określenie „beneficjent” oznacza końcowego odbiorcę transgranicznego przelewu bankowego, któremu dane środki zostają udostępnione na rachunku, do którego ma on dostęp;
- j) określenie „klient” oznacza zleceniodawcę lub beneficjenta, zależnie od kontekstu;
- k) określenie „podstawowa stopa procentowa” oznacza stopę procentową stosowaną przy wymiarze odszkodowania, ustaloną zgodnie z przepisami ustanawianymi przez Państwo Członkowskie, w którym ma siedzibę przedsiębiorstwo, które musi wypłacić odszkodowanie klientowi;
- l) określenie „data przyjęcia przelewu” oznacza datę wypełnienia wszystkich stawianych przez instytucję warunków, od których uzależnione jest wykonanie zlecenia transgranicznego przelewu bankowego, związanych z zapewnieniem odpowiedniego pokrycia finansowego oraz udostępnienia informacji niezbędnych do wykonania zlecenia.

SEKCJA II

PRZEJRZYSTOŚĆ WARUNKÓW DOKONYWANIA TRANSGRANICZNYCH PRZELEWÓW BANKOWYCH

Artykuł 3

Wstępne informacje o warunkach dokonywania transgranicznych przelewów bankowych

Instytucje udostępniają swym bieżącym i potencjalnym klientom w przystępnej formie na piśmie, w tym w miarę potrzeb w postaci elektronicznej, informacje o warunkach realizacji transgranicznych przelewów bankowych. Informacje te powinny zawierać co najmniej:

- określenie terminu niezbędnego do realizacji polecenia transgranicznego przelewu bankowego wydanego instytucji dla kwoty, jaka ma być zapisana na dobro rachunku instytucji beneficjenta. Data początkowa tego okresu musi być jasno określona,

- określenie terminu niezbędnego do przekazania na rachunek instytucji beneficjenta kwoty, na jaką opiewa przekazane instytucji do wykonania zlecenie transgranicznego przelewu bankowego,
- sposób obliczania wszelkich prowizji i opłat należnych instytucji od klienta, o ile jest to właściwe — łącznie ze stawkami,
- ewentualna data waluty stosowana przez instytucję,
- opis gwarantowanych klientowi sposobów składania zażaleń i skarg oraz procedur odszkodowawczych, a także sposobów dostępu do nich,
- określenie stosowanych kursów wymiany.

Artykuł 4

Informacja po dokonaniu transgranicznego przelewu bankowego

Po zrealizowaniu lub otrzymaniu transgranicznego przelewu bankowego instytucje udostępniają klientom, o ile ci wyraźnie z tego nie zrezygnują, jasne informacje na piśmie, w tym w miarę potrzeb w postaci elektronicznej, i w przystępnej formie. Informacje te powinny obejmować co najmniej:

- odniesienie umożliwiające klientowi zidentyfikowanie danego transgranicznego przelewu bankowego,
- początkową kwotę danego transgranicznego przelewu bankowego,
- kwotę wszystkich opłat i prowizji należnych ze strony klienta,
- ewentualną datę waluty stosowaną przez instytucję.

Jeśli zleceniodawca zaznaczył, że opłaty z tytułu transgranicznego przelewu bankowego mają być częściowo lub w całości pokryte przez beneficjenta, instytucja beneficjenta zawiadamia go o tym.

Jeśli miała miejsce jakakolwiek wymiana waluty, instytucja, która dokonała wymiany, powiadamia klienta o zastosowanym kursie wymiany.

SEKCJA III

MINIMALNE OBOWIĄZKI INSTYTUCJI W ODNIESIENIU DO TRANSGRANICZNYCH PRZELEWÓW BANKOWYCH

Artykuł 5

Szczególne obowiązki instytucji

Dla danego transgranicznego przelewu bankowego instytucja, o ile pragnie zawrzeć z klientem transakcję, musi na żądanie klienta złożyć przyrzeczenie dotyczące czasu, jaki zajmie realizacja przelewu, oraz należnych opłat i prowizji, niezależnie od kosztów związanych z zastosowanym kursem wymiany.

Artykuł 6

Zobowiązania dotyczące czasu realizacji zlecenia

1. Instytucja zleceniodawcy realizuje dany transgraniczny przelew bankowy w terminie uzgodnionym ze zleceniodawcą.

Jeśli instytucja nie dotrzyma umownego terminu lub jeśli — w braku umownego terminu — środki nie zostaną przelane na rachunek instytucji beneficjenta do końca piątego dnia roboczego po dacie przyjęcia zlecenia na transgraniczny przelew bankowy, instytucja zleceniodawcy wypłaca zleceniodawcy odszkodowanie.

Odszkodowanie obejmuje wypłatę odsetek obliczonych od kwoty transgranicznego przelewu bankowego przy użyciu referencyjnej stopy procentowej za okres:

- od końca umownego terminu lub — w przypadku jego braku — od końca piątego dnia roboczego po dacie przyjęcia zlecenia na transgraniczny przelew bankowy,
- do dnia, w którym środki zostały wpłacone na rachunek instytucji beneficjenta.

Odpowiednio w przypadku, gdy instytucja pośrednicząca odpowiada za niewykonanie transgranicznego przelewu bankowego w umownym terminie lub — w przypadku jego braku — do końca piątego dnia roboczego po dacie przyjęcia zlecenia na transgraniczny przelew bankowy, instytucja ta obowiązana jest wypłacić zleceniodawcy odszkodowanie.

2. Instytucja beneficjenta udostępnia beneficjentowi środki z tytułu otrzymanego transgranicznego przelewu bankowego w ustalonym z beneficjentem terminie.

Jeśli instytucja nie dotrzyma umownego terminu lub jeśli — w braku umownego terminu — środki nie zostaną przelane na rachunek beneficjenta do końca następnego dnia roboczego po dacie wpłynięcia środków na rachunek instytucji beneficjenta, instytucja ta wypłaca beneficjentowi odszkodowanie.

Odszkodowanie obejmuje wypłatę odsetek obliczonych od kwoty transgranicznego przelewu bankowego przy użyciu referencyjnej stopy procentowej za okres:

- od końca umownego terminu lub — w przypadku jego braku — od końca następnego dnia roboczego po dacie wpłynięcia środków na rachunek instytucji beneficjenta,
- do dnia, w którym środki zostały wpłacone na rachunek beneficjenta.

3. Klient nie ma prawa do odszkodowania zgodnie z ust. 1 i 2, jeżeli instytucja zleceniodawcy lub odpowiednio instytucja beneficjenta może udowodnić, że za opóźnienie odpowiada zleceniodawca lub odpowiednio beneficjent.

4. Ustępy 1, 2 i 3 nie naruszają pozostałych praw klientów i instytucji, które uczestniczyły w realizacji transgranicznego przelewu bankowego.

Artykuł 7

Obowiązek wykonania transgranicznego przelewu bankowego zgodnie z instrukcjami

1. Po otrzymaniu zlecenia na transgraniczny przelew bankowy instytucja zleceniodawcy, wszelkie instytucje pośredniczące i instytucja beneficjenta są, każda z osobna, obowiązane zrealizować przelew bankowy w pełnej kwocie, o ile zleceniodawca nie określił, że koszty transgranicznego przelewu bankowego ma pokryć w całości lub w części beneficjent.

Akapit pierwszy nie narusza możliwego prawa instytucji beneficjenta do nałożenia na beneficjenta opłat z tytułu zarządzania jego rachunkiem zgodnie z właściwymi przepisami i zasadami. Instytucja nie może jednak wykorzystywać takich opłat dla uniknięcia obowiązku nałożonego na nią na mocy powyższego akapitu.

2. Bez uszczerbku dla żadnych innych możliwych roszczeń, jeśli instytucja zleceniodawcy lub instytucja pośrednicząca dokonała potrącenia z kwoty transgranicznego przelewu bankowego wbrew przepisom ust. 1, instytucja zleceniodawcy na jego wniosek zapisuje bez jakichkolwiek opłat i na własny koszt potrąconą kwotę na dobro beneficjenta, o ile zleceniodawca nie zażyczy sobie, by kwotę tę zapisano na jego dobro.

Instytucja pośrednicząca, która dokonała potrącenia wbrew przepisom ust. 1, zapisuje bez jakichkolwiek opłat i na własny koszt potrąconą kwotę na dobro instytucji zleceniodawcy lub, na życzenie instytucji zleceniodawcy, na dobro beneficjenta transgranicznego przelewu bankowego.

3. Jeśli pogwałcenie obowiązku wykonania transgranicznego przelewu bankowego zgodnie z instrukcjami zleceniodawcy zostało spowodowane przez instytucję beneficjenta, nie naruszając żadnych innych ewentualnych roszczeń, instytucja beneficjenta obowiązana jest do zwrotu beneficjentowi wszelkich bezzasadnie potrąconych kwot.

Artykuł 8

Obowiązek odszkodowawczy w wypadku niezrealizowania przelewu przez instytucję

1. Jeśli po przyjęciu zlecenia na transgraniczny przelew bankowy przez instytucję zleceniodawcy odpowiednie kwoty nie wpłyną na rachunek instytucji beneficjenta, nie naruszając żadnych innych ewentualnych roszczeń, instytucja zleceniodawcy zapisze na dobro zleceniodawcy, w granicach 12 500 ECU, kwotę transgranicznego przelewu bankowego powiększoną o:

- odsetki obliczone przy użyciu referencyjnej stopy procentowej od kwoty transgranicznego przelewu bankowego za okres od dnia zlecenia transgranicznego przelewu bankowego do dnia wypłaty, oraz o
- opłacone przez zleceniodawcę koszty transgranicznego przelewu bankowego.

Kwoty powyższe zostaną udostępnione zleceniodawcy w ciągu czternastu dni roboczych od daty złożenia wniosku przez zleceniodawcę, o ile kwota transgranicznego przelewu bankowego nie została wcześniej złożona na rachunku instytucji beneficjenta.

Wniosku takiego nie można składać przed upływem terminu realizacji transgranicznego przelewu bankowego ustalonego umownie między instytucją zleceniodawcy a zleceniodawcą, a w przypadku braku umownego terminu, przed upływem terminu określonego w art. 6 ust. 1 akapicie drugim.

Każda instytucja pośrednicząca, która przyjęła zlecenie transgranicznego przelewu bankowego, obowiązana jest odpowiednio do wypłacenia, na własny koszt, kwoty objętej zleceniem wraz ze związanymi opłatami odsetkami na rzecz instytucji, która przekazała jej zlecenie do realizacji. Jeśli zlecenie transgranicznego przelewu bankowego nie zostało zrealizowane z powodu błędów lub przeoczeń w instrukcjach przekazanych przez tę instytucję, instytucja pośrednicząca podejmuje starania, w miarę możliwości, wypłaty kwoty objętej zleceniem.

2. W drodze wyjątku od ust. 1, jeśli transgraniczny przelew bankowy nie został zrealizowany z powodu niewykonania go przez wybraną przez instytucję beneficjenta instytucję pośredniczącą, instytucja beneficjenta obowiązana jest udostępnić beneficjentowi środki do wysokości 12 500 ECU.

3. W drodze wyjątku od ust. 1, jeśli zlecenie przelewu transgranicznego nie zostało zrealizowane z powodu błędów lub przeoczeń w instrukcji udzielonej przez zleceniodawcę lub z przyczyn leżących po stronie instytucji pośredniczącej wskazanej przez zleceniodawcę, instytucja zleceniodawcy i inne instytucje uczestniczące w wykonaniu zlecenia powinny tak szybko jak to możliwe podjąć starania w celu zwrotu kwoty objętej zleceniem.

Instytucja zleceniodawcy, która odzyska kwotę objętą zleceniem, obowiązana jest zapisać ją na dobro zleceniodawcy. Instytucje, w tym instytucja zleceniodawcy, nie są w tym wypadku obowiązane do zwrotu kwot opłat i narastających odsetek oraz mogą potrącić koszty związane z odzyskaniem kwoty objętej zleceniem, jeśli zostały one wyszczególnione.

Artykuł 9

Przypadek siły wyższej

Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 91/308/EWG instytucje uczestniczące w realizacji transgranicznego przelewu bankowego

zostają zwolnione od obowiązków wymienionych w niniejszej dyrektywie, jeśli mogą się powołać na istotne dla przepisów niniejszej dyrektywy względy siły wyższej, mianowicie na wystąpienie nienaturalnych i nieprzewidywalnych okoliczności niepodlegających kontroli osób powołujących się na działanie siły wyższej, a których skutki byłyby nieuniknione mimo wszelkich wysiłków w celu zapobieżenia im.

Artykuł 10

Rozstrzygnięcie sporów

Państwa Członkowskie zapewniają wdrożenie odpowiednich i skutecznych procedur skargowych i odszkodowawczych dla rozstrzygnięcia sporów między zleceniodawcą a jego instytucją lub między beneficjentem a jego instytucją, z wykorzystaniem istniejących procedur, o ile jest to stosowne.

SEKCJA IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Wykonanie dyrektywy

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 14 sierpnia 1999 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjmowane przez Państwa Członkowskie zawierać będą odniesienie do niniejszej dyrektywy lub będą zaopatrzone w takie odniesienie przy okazji ich oficjalnej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjmowanych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 12

Sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady

Nie później niż dwa lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, z załączeniem w razie potrzeby propozycji zmian.

Sprawozdanie dotyczyć będzie w szczególności kwestii terminu wyznaczonego w art. 6 ust. 1 w świetle sytuacji w poszczególnych Państwach Członkowskich oraz zaistniałych zmian technologicznych.

*Artykuł 13***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

*Artykuł 14***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 stycznia 1997 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący
